ZA Manifest

Speciale tijd-wolk (tijdvolume) theorie

prof Attila, 1987

1. Abstract

De speciale 'tijd-wolk' theorie stelt voor dat onze beweging door de temporele dimensie niet lineair is, maar driedimensionaal door een volume, waar elk punt in deze volume een moment in tijd representeert. In dit manifest bespreken we de werking van deze theoretische tijdvolume en de implicaties die het heeft op onze verstandhouding van transtemporeel rijzen.

2. Tijdvolume vereenvoudigd

Om de werkingen van een tijdvolume te onderzoeken gaan we eerst kijken naar een vereenvoudigd model. We nemen hiervoor een lineaire as die tijd (t) in seconden meet. De as overstrekt een periode van 10 seconden, beginnend bij $t = 0$ en eindigend bij $t = 10$. Om onze vereenvoudigde tijdvolume te creëren nemen we een denkbeeldige kubus met een meetbare afmetingen, bijvoorbeeld 10m3. Vervolgens nemen we elk punt op de as (t) en verspreiden we deze willekeurig in het volume van onze kubus. Elk punt in de kubus neemt nu een driedimensionale positie in. Als we dus een moment op de as (t) zoeken, bijvoorbeeld $t = 4$, kunnen we deze met XYZ-coördinaten vinden in het volume van onze kubus. Dit betekent ook dat zodra er een seconde op de as (t) verstrijkt, we van driedimensionale positie veranderen. Door zijn willekeurige aard kan het tijdvolume elk waarneembare vorm aannemen.

Het tijdvolume is de verzameling van momenten binnen de denkbeeldige kubus. De lege ruimte van de kubus noemen we de Inanis Cubus

3. Tijdvolume grootschalig - Conventies

In de praktijk, of anders gezegd de realiteit, zal het tijdvolume bestaan uit elk moment van de lineaire tijdlijn van ons universum. Vanaf dit moment moeten we van een aantal gegeven conventies en parameters uitgaan om een concreet model van het tijdvolume te kunnen schetsen. Zo gaan we er van uit dat het universum 'begint' bij de Big Bang, en dus ook dat onze lineaire tijdlijn hier start. Vervolgens gaan we kijken naar het statisch model, statisch-turbulent model en het progressief-statisch model, allen hebben een lineaire tijdlijn met een bepaald eindpunt. Dit kan zijn door een evenement als de Big Crunch of Big Rip. Expansieve tijdvolume modellen, waarbij de tijdlijn geen bepaald eindpunt heeft, laten we in deze uiteenzetting buiten beschouwing. Ten slotte gaan we er vanuit dat de schaalverdeling van de lineaire tijdlijn oneindig verdeelbaar is, en zullen we niet werken met de Plancktijd om de tijdseenheden te verdelen.

4. Tijdvolume grootschalig - Het statische model

In het statische model zijn de momenten van de tijdlijn willekeurig verdeeld in een kubus die een meetbare afmeting heeft. Aangezien de tijdlijn oneindig deelbaar is zal elk aangewezen punt verschijnen in het volume van de kubus. Dit betekent dat er oneindig veel momenten

aanwezig zullen zijn in onze meetbare kubus, verdeeld met zowel dichtbevolkte als minder dichtbevolkte gebieden. Een tijdvolume is vergelijkbaar met een fractals oneindig grote omvang. Het tijdvolume kan geplaatst worden binnen een meetbare kubus, maar zal bij uitvergroting oneindig ver uitbreiden.
In het statische model staan de punten van het tijdvolume stil in de driedimensionale ruimte.

4.1 Heijne's Sphere en Attila's Path

Het tijdvolume bestaat in zijn eigen dimensie, en is direct gelinkt aan de relatieve tijdsbelevenis van een individu. Elke toeschouwer van tijd (alles dat tijd ervaart) legt zijn eigen pad af door het tijdvolume. Het moment of punt in het tijdvolume waar de individu zich in het heden in bevind wordt Heijne's Sphere genoemd (HS). De HS van een individu verplaatst zich door het tijdvolume van punt naar punt met een snelheid van 1 seconde per seconde, en 'springt' als het ware naar het opeenvolgend moment. Deze snelheid kan dus per individu verschillen als zij zich in een andere staat van relativiteit bevinden.
De chronologische momenten of punten hoeven niet naast elkaar te liggen of in dezelfde radius. In het geval van het vereenvoudigde model van hoofdstuk 2 kan moment A op coördinaat 1,1,1 staan en moment B op coördinaat 10,10,10. De ruimte die een HS aflegt tussen twee aangewezen punten kan geïnterpoleerd worden met een denkbeeldige lineaire lijn. Deze lijn wordt Atilla's Path genoemd en wordt aangegeven door AP = *afstand in (astronomische) eenheden*. De AP omvangt de afgelegde afstand van elk punt dat de HS belopen heeft.
Als we weer kijken naar het vereenvoudigde model (hoofdstuk 2) kunnen we het AP van een HS tussen een aantal waarden van de driedimensionale vorm uitrekken naar een lineaire vorm, waardoor we de originele tweedimensionale tijdlijn kunnen reconstrueren. Deze tijdlijn kan andersom weer hervormen in de driedimensionale AP. In tegenstelling tot het vereenvoudigde model is de AP van een HS die zich bevindt in het statische model zeer complex vanwege de oneindige deelbaarheid en omvang van het tijdvolume. Bij elk meetbare tijdseenheid verspringt de HS van positie en creëert een nieuwe lijn die toegevoegd wordt aan het intrinsieke web van de AP. Dit web vormt een willekeurig patroon binnen de denkbeeldige kubus en noemen we AP-geometrie.

4.2 - Tempus Particula Theorie

De Tempus Particula theorie stelt dat elk punt (Tempus Particula (Tepa)) in het tijdvolume een neutraal geladen partikel is. Heijne's Sphere wordt gezien als een positief geladen partikel die aangetrokken wordt door de negatieve lading van de actieve Tepa. Zodra de twee variabelen in contact komen verliest de Tepa zijn negatieve lading en krijgt de volgende Tepa in de chronologische tijdlijn een negatieve lading.
Deze kettingreactie wordt veroorzaakt door een schokgolf, de Seh-Golf, die de actieve Tepa uitstoot. De duur van een Seh-Golf is instant en strekt door de gehele tijdvolume. De volgende Tepa in de chronologische sequentie herkent de schokgolf en reageert door een negatieve lading.

Ook stelt de theorie dat een Tepa volgens dezelfde principes als de snaartheorie een snaar is. De unieke trillingsfrequentie van de snaar bepaald de chronologische volgorde van de Tepa in de sequentie momenten van de tijdlijn van het universum. De trilling van de snaar correspondeert met de unieke frequentie van de Seh-Golf en initieert de negatieve lading.

De aanraking tussen de HS en Tepa zorgt er dus voor dat het huidige object/persoon in het juiste moment leeft. Wanneer een Tepa op het verkeerde moment negatief geladen wordt, zal de chronologie van het universum uit elkaar vallen.

5.1 - Statisch-turbulent model

Het statisch-turbulent model biedt een nieuw aspect aan het vorige statische model. In het statisch-turbulent model is het tijdvolume dynamisch. Net zoals een wolk beweegt, ondervind het tijdvolume turbulente stroming. Er wordt lang gespeculeerd over de oorzaak van deze turbulente beweging, en de consensus is nu dat deze veroorzaakt wordt door regio’s Inanis Cubus die een in- of uitwaartse expansie veroorzaken. Sommige Inanis Cubus regio’s zouden zorgen voor een driedimensionale schokgolf die het tijdvolume verdrijft, andere regio's trekken delen van het tijdvolume juist aan. De oorzaak van dit verschil is niet bekend, evenals de oorzaak van frequentie en sterkte van de invloeden die Inanis Cubus uitoefenen.
De turbulentie kan in oneindig veel vormen voorkomen, waardoor het tijdvolume zich in verschillende dynamische modellen kan bevinden.

5.2 -Vortexnebula-model

Het vortexnebula-model is een van de bekendste dynamische tijdvolume modellen, mede omdat de overeenstemming is dat het tijdvolume van onze huidige universum de vorm van dit model aanneemt. Het tijdvolume betsaat uit een nebula-achtige formatie, met een sterk convergerend Inanis Cubus regio gelokaliseerd in het midden van deze nebula. Deze convergentie zone zorgt voor een aantrekking van Tepa, waardoor er een vortexformatie ontstaat. Deze vortex strekt tot de uiterste pieken van het tijdvolume en creëert een inwaartse convergentie kracht. De aangetrokken Tepa die de convergentiezone bereiken zullen het tijdvolume zijwaarts verlaten en langzaam opnieuw aangetrokken worden door de bovenkant van de vortex.

6 - Progressief-statisch model

Bij het progressief model zijn de Tepa niet willekeurig door het tijdvolume verspreid, maar zijn ze in chronologische regio’s verdeeld. Dit betekent dat bijvoorbeeld de linkerkant van het volume uit Tepa bestaat die momenten uit het begin van het universum bevatten. Hoe meer we naar rechts gaan in het tijdvolume, hoe meer Tepa we tegenkomen die momenten richting het einde van het universum bevatten. In dit model wordt ook voorspeld dat Tepa die aan elkaar gelinkt zijn in de chronologische tijdlijn dichtbij elkaar liggen. Hierdoor kan je een kleine regio uit het tijdvolume uitkiezen met Tepa die samen bijvoorbeeld een seconde vormen in de tijdlijn van het universum. We noemen deze aaneensluitende clusters

volume(*tijdeenheid*). Zo kunnen we, theoretisch gezien, het volumejaar 2023 op een gegeven coordinaat vinden. Elk punt binnen deze cluster zal toebehoren aan een moment in het jaar 2023.

6.1 - Tijdreizen door het tijdvolume.

De speciale 'tijd-wolk' theorie biedt nieuwe mogelijkheden voor het rijzen door tijd. Om dit beter te illustreren nemen we een denkbeeldig voertuig met een passagier. Omdat het voertuig en de passagier zich in dezelfde staat van relativiteit bevinden hebben ze dezelfde Heijne's Sphere. Als dit voertuig in staat is om toegang te krijgen tot de temporele dimensie en de lading van de HS te neutraliseren, kan de HS niet meer aangetrokken worden door een negatief geladen Tepa. De passagier is nu losgekoppeld van zijn originele Attila's Path en kan onafhankelijk door het tijdvolume bewegen. Het tijdvolume kan op een display gevisualiseerd worden met XYZ-coördinaten. De passagier kiest een coördinaat, de uitgekozen Tepa word nu positief geladen (in plaats van negatief), en de HS van de passagier wordt negatief geladen. Dit zorgt voor een omgekeerde aantrekkingskracht waardoor de tijdreiziger met het uitgekozen moment gelinkt wordt. De verstrekking van tijd kan tot gang gezet worden doordat het contact van de HS en Tepa (zoals geïllustreerd in hoofdstuk 4.2) een 'oude' Seh-Golf uitstoot. Hierdoor wordt een nieuwe kettingreactie tot stand gebracht.

Wanneer de HS neutraal geladen wordt door de passagier, zonder dat er direct een nieuw moment (Tepa) positief geladen wordt, zal de HS bewegingsloos door de tijdvolume zweven. De tijdrijziger bevind zich nu in Temporaal Limbo, een tijdloos bestaan waar geen onstapping aan mogelijk is, stilstaand in het moment van de HS ontkoppeling voor de resterende tijd van het universum.

6.2 - Meerdere tijdlijnen

Echter blijft na de tijdreis de 'oude' kettingreactie achter en beweegt nog steeds 1 seconde per seconde door het tijdvolume. Deze reactie, zonder HS, wordt Ghost AP genoemd. De Ghost AP is in essentie een parallelle tijdlijn die op een ander moment in het tijdvolume plaatsvindt.

Om een parallelle tijdlijn te voorkomen moet de passagier, na ontkoppeling van het huidige Tepa, een omgekeerde Seh-Golf uit stoten, die de originele Seh-Golf, geproduceerd door het huidige moment (dat net verlaten is door de tijdreiziger), neutraliseert. Er zal dus geen nieuwe Tepa negatief laden waardoor de verstrekking van tijd, en de progressie van de Ghost AP, stopt. Dit proces heet Seh-Permutatie. Deze omgekeerde Seh-Golf zal geen nieuwe negatieve lading activeren omdat er een dubbele frequentie ontstaat, die niet met een Tepa zal corresponderen.

6.3 - Navigeren in het progressieve model

De aard van het tijdvolume brengt een aantal problemen met zich mee tijdens het tijdreizen. Hoe weet je waar elk moment in het tijdvolume gelokaliseerd is? Volgens het statisch (turbulent) model beweegt de HS willekeurig door het tijdvolume zonder herkenbaar patroon. Navigeren zal dus alleen mogelijk zijn in het progressief-statisch model, waarbij de momenten gegroepeerd zijn in clusters. Door een kleine kubus te plotten in het tijdvolume, omringen we bijvoorbeeld 1 yottaseconde van de tijdlijn van het universum. We vergroten deze kubus, en plotten weer een kleinere kubus met identieke afmetingen, waarmee we alle momenten van 1 zettaseconde. Zo kunnen we doorgaan tot we bij 1 jaar uitkomen, specifiek genomen het jaar waar we naartoe rijzen. We kunnen nu een willekeurig Tepa binnen deze kubus kiezen, en we belanden in een willekeurig moment binnen het uitgekozen jaar.

6.4 - **Temporale Mutatie Flux en Mortem Esse**

Als je naar een uitgekozen Tepa rijst, reis je in essentie naar een al vastgesteld moment in de tijdlijn van het universum. Dit moment is al gebeurd en staat vast in de unieke trillingsfrequentie van de uitgekozen Tepa. Het zou dus betekenen dat de reiziger, na de koppeling van de HS aan de Tepa, zijn huidige staat zou 'terugzetten' naar de staat van bestaan tijdens het moment van de Tepa. Stel de rijziger reist naar een moment ver voor zijn geboorte. Zodra de HS een binding aan gaat met de uitgekozen Tepa zal de rijziger stoppen met bestaan, omdat hij in de uitgekozen tijd nog niet bestond. Echter gebeurt er iets anders. De binding van de HS met de Tepa (of beter gezegd tweede binding omdat het moment van de Tepa geweest is en er al een HS in het verleden mee verbonden is geweest) zorgt voor een aanpassing van de trillingsfrequentie van de Tepa. Het oude moment wordt als het ware gewijzigd naar een moment waar de tijdreiziger in aanwezig is. Deze 'wijziging' zorgt voor de totstandkoming van een golf die zich, net als de Seh-Golf, door de gehele tijdvolume verspreid. Deze golf, de Temporale Mutatie Flux (TMF), heeft een unieke trilling die de trilling van elk Tepa dat het aanraakt kan muteren. In essentie wordt de volledige tijdlijn van het universum overschreven met een nieuwe versie, een versie waarin de tijdreiziger in het verleden aanwezig was. Deze trilling verspreidt zich door de gehele tijdvolume binnen een moment (instant).

De ietwat negatieve kant van de TMF is dat deze bij een 'tijdreis' maar een keer plaats vindt. Alle Tepa in de gehele tijdvolume worden overschreven met nieuwe informatie, namelijk dat in moment x (waar de rijziger naartoe is gegaan) de tijdreiziger heeft bestaan. Het volgende moment/Tepa in de chronologische tijdlijn zal geen nieuwe TMF uitzenden, dus zal de rijziger voor de eeuwigheid stilstaan in het exacte moment wanneer hij verscheen in moment x. Hij zal zich dus bevinden in Temporaal Limbo

Omdat een TMF niet van nature voorkomt in het tijdvolume, zijn de Tepa niet voldoende beschermd tegen de veranderende invloed er van. Bij elke TMF is er een kans dat de door de huidige Tepa uitgestoten Seh-Golf vervormt wordt door de trillingsfrequentie van de TMF. Hierdoor zal de trillingsfrequentie van de ontvangende Tepa niet overeenkomen met die van

de Seh-Golf, waardoor er geen negatieve lading ontstaat. De HS zal niet met de opeenvolgende Tepa kunnen koppelen waardoor het verloop van tijd stil komt te staan. Door deze gebeurtenis zal elk HS zich in Temporaal Limbo bevinden, en is het universum (in zeer letterlijke zin, gestorven. Deze gebeurtenis wordt Mortem Esse genoemd (in sommige culturen Mortem Essoe).